

[N. P. Nielsen.]

høje Ting, vedrører det Spørgsmaal, man populært kalder Vejmillionerne, en Sag, som gentagne Gange har været diskuteret saavel her i Tinget som i det andet høje Ting. Det har jo været saadan de andre Gange, at man har kunnet blive enig, og ogsaa om den nuværende Lov gælder dette.

Nu er det Oppositionspartierne, der vil til at bryde de Aftaler og de Overenskomster, man er kommet til paa dette Omraade. Det er der i og for sig ikke noget overraskende i, fordi de kun nødtvungen gik med til at vedtage den Lov, der gælder nu. Hovedmotivet for de Forslag, som har været stillet af Socialdemokratiet og det radikale Venstre i sin Tid, har været at skaffe Millioner til Veje for at kunne ombygge og udbygge vort Vejnet og derved tillige at skaffe forøget Beskæftigelse. Fra Venstres Side indvendte man dette, at der var ikke nogen Anledning til saadanne Foranstaltninger, fordi Kommunerne overhovedet ikke havde saadanne Arbejder at iværksætte, at de vilde faa Brug for disse Beløb.

Men Tiden, der er gaaet siden, har vist, i hvor høj Grad der har været Brug for disse Beløb. Det fremgaar af de Oplysninger, som er tilstillet det andet høje Ting, at der fra Ministerens Side er givet Tilsagn om 37,3 Mill. Kr. i Tilskud til Vejarbejder; da Ministeren som Regel i Henhold til Loven kræver, at de paagældende Kommuner skal udrede Halvdelen af Udgiften, vil det altsaa sige, at der i Aarene fra 1929 til 1937 vil blive udført Vejarbejder for ca. 70 Mill. Kr., og disse Penge er fordelt rundt omkring i Landets Kommuner. Det ses, at der er 22 Amtskommuner, 24 Købstadskommuner og 270 Sognekommuner, som har benyttet Lovgivningen paa dette Omraade.

Det er jo ikke saaledes, som man kunde faa Indtryk af ved at høre det ærede Medlem, at det i særlig Grad er nye Veje, det drejer sig om, der er i høj Grad ogsaa Tale om Ombygning og Udbygning af bestaaende Veje. Det er jo heller ikke, som det ærede Medlem antyder, Luksusveje, der er Tale om, det er det jo ingenlunde.

Det ærede Medlem mente at have en betydelig Støtte for sine Betragtninger i den Henvendelse, der er kommet fra De samvirkende Sogneraadsforeninger. Man skal nu ikke tillægge denne Henvendelse mere Betydning, end den har; Sagen er i hvert Fald den, at hvis man indhentede Udtalelser fra de andre kommunale Organisationer, Købstadforeningen, Amtsradsforeningen og Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, vilde man høre en anden

Opfattelse. Og dette er i og for sig ganske naturligt, idet Interesserne er forskellige.

Medens der maaske nok i adskillige egentlige Landkommuner ikke er Mulighed for at benytte Loven i større Udstrækning, er Forholdet et andet, naar det gælder større Omraader. Ved overordentlig mange Lejligheder er det særdeles godt at have en Lov som denne, gennem hvilken der kan skaffes større Midler til Raadighed, og ved Samarbejde mellem forskellige Kommuner saavel som gennem Statens Indflydelse kan Forholdene bedre bringes i Lave, naar der kan ydes saadanne direkte Tilskud, naturligvis paa Betingelse af, at de paagældende Kommuner ogsaa selv bringer et Offer. Hvis vi ikke havde denne Ordning, vilde mange af de store Projekter, man nu ser rundt omkring i Landet, delvis være umulige at gennemføre. Noget andet er, at den nuværende Krisetid i mange Tilfælde vil volde Vanskeligheder for Gennemførelsen, men forhaabentlig kommer vi ogsaa ud over dette.

Endelig synes jeg, det har stor Betydning, at man i en Tid, hvor Beskæftigelsesgraden er saa ringe, som den er, har Midler til Raadighed fra Motorafgifterne i Henhold til denne Lov.

Det foreliggende Lovforslag giver sig Udseende af at skulle være en Hjælp for Kommunerne, men det skaffer jo dog ikke Kommunerne mere. Naar man ser bort fra den forøgede Benzinafgift, drejer det sig kun om en anden Fordeling, det er det hele. Som jeg før sagde, er Interesserne forskellige, og det er paa den Baggrund, man maa se Henvendelsen fra De samvirkende Sogneraadsforeninger. Der indkommer jo ogsaa stadig Anmodninger til Ministeriet for offentlige Arbejder om Bevillinger i Henhold til Loven; det er oplyst, at der i Ministeriet ligger Anmodninger om Bevillinger til Arbejder for andre 70 Mill. Kr. Man kan altsaa ikke sige, at der ikke er Brug for Loven.

Det er trist, at Loven af 1931, der altsaa ikke er saa gammel, og som der er god Brug for, ikke kan faa Lov til at virke i Fred og Ro. Det vil vise sig, at Kommunerne efterhaanden faar forøgede Tilskud efter Loven; Tilskuddet til Sognekommunerne blev forøget fra 24,5 pCt. til 34,5 pCt. I Landstingets Betænkning findes en Opstilling, af hvilken man kan se de betydeligt forøgede Beløb, som Sognekommunerne faar efter den nugældende Lov.

Men Lovforslaget har ogsaa en anden Side, nemlig den, at dets Gennemførelse vil medføre en Udgift for Staten paa ca. 25 Mill. Kr., og det ærede Medlem meddelte